

ŻYĆ EWANGELIA

XIII NIEDZ. ZWYKŁA

C

Łk 9,51-62

30.06.2019

Gdy dopełniały się dni wzięcia Jezusa z tego świata, postanowił udać się do Jeruzalem, i wysłał przed sobą posłańców. Ci wybrali się w drogę i weszli do pewnego miasteczka samarytańskiego, by przygotować Mu pobyt. Nie przyjęto Go jednak, ponieważ zmierzał do Jeruzalem. Widząc to, uczniowie Jakub i Jan rzekli: «Panie, czy chcesz, byśmy powiedzieli: Niech ogień spadnie z nieba i pochłonie ich?» Lecz On, odwróciwszy się, zgromił ich. I udali się do innego miasteczka. A gdy szli drogą, ktoś powiedział do Niego: «Pójdę za Tobą, dokądkolwiek się udasz». Jezus mu odpowiedział: «Lisy mają nory i ptaki podniebne – gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł położyć». Do innego rzekł: «Pójdź za Mną». Ten zaś odpowiedział: «Panie, pozwól mi najpierw pójść pogrzebać mojego ojca». Odparł mu: «Zostaw umarłym grzebanie ich umarłych, a ty idź i głos królestwo Boże». Jeszcze inny rzekł: «Panie, chcę pójść za Tobą, ale pozwól mi najpierw pożegnać się z moimi w domu». Jezus mu odpowiedział: «Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego».

Chrystus do wybranych ludzi kieruje wezwanie „Pójdź za mną” i oczekuje natychmiastowej odpowiedzi. Zaproszeni jednak zwlekają z decyzją, zastaniając się innymi obowiązkami. „ A łaska – jak mówią święci – jest dana w tym momencie”. To jest ten moment w którym Pan daje moc do zrealizowania konkretnego zadania. Ważny jest ten moment wezwania: przeszłości już nie ma, a przyszłości może nie być. Mamy żyć z Bogiem dzisiaj z nadzieją, że osiągniemy szczęśliwą wieczność. Dlatego Chrystus mówi: „Ktokolwiek przykłada rękę do pługa, a wstecz się ogląda, nie nadaje się do królestwa Bożego”. Cała nasza energia ma być skoncentrowana na teraźniejszości. To prawda, że musimy żałować za to co było niedoskonałe, lub złe w przeszłości, a może i teraz. Patrząc w przyszłość by służyć Bogu, bardzo ważne jest to, by służyć Mu teraz. Nie ociągaj się, gdy nas wzywa, ale iść za Nim natychmiast.

ZADANIE NA TYDZIEŃ:

Do przemyślenia: Chrystus kieruje do mnie różnego rodzaju wezwania. Jak na nie odpowiadam? Czy jestem wolny w podejmowaniu decyzji?

Do wykonania: Będę się modli i wspierał ludzi szczególnego powołania.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

01.07 (poniedziałek) Wspomnienie Najdroższej Krwi Pana Jezusa

Nabożeństwo ku czci Krwi Pańskiej ma uzasadnienie w Piśmie świętym, gdzie wychwalana jest krew męczenników, a przede wszystkim krew Jezusa Chrystusa. Po raz pierwszy Pan Jezus przelał ją przy obrzezaniu. W niektórych kodeksach w tekście Ewangelii według świętego Łukasza można znaleźć informację, że podczas modlitwy w Ogrodzie Oliwnym pot Jezusa był jak krople krwi (zob. Łk 22, 44). Nader obficie płynęła ona przy bicowaniu i koronowaniu cierniem, a także przy ukrzyżowaniu. Kiedy żołnierz przebił Jego bok, "natychmiast wypłynęła krew i woda" (J 19, 24).

02.07 (wtorek) Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej

„Zgromadzeni na tej (...) modlitwie w licheńskim sanktuarium, u stóp Bolesnej naszej Matki, błagajmy Ją wszyscy - biskupi, kapłani, osoby konsekrowane i ludzie świeccy - aby wstawiała się za nami u swego Syna, wypraszając nam wiarę żywą, która z ziarna gorczycy staje się drzewem życia Bożego. Wiare, która każdego dnia karmi się modlitwą, umacnia sakramentami świętymi i czerpie z bogactwa Ewangelii Chrystusowej; wiarę mocną, która nie lęka się żadnych trudności, ani cierpień czy niepowodzeń, bo oparta jest na przekonaniu, że «dla Boga nie ma nic niemożliwego» (por. Łk 1, 37); wiarę dojrzałą, bez zastrzeżeń, która współdziała z Kościołem świętym w autentycznym budowaniu mistycznego Ciała Chrystusa” (św. Jan Paweł II w czasie konsekracji nowego kościoła, 1999 r.)

03.07 (środa) Święto św. Tomasza Apostoła

Teksty ewangeliczne w siedmiu miejscach poświęcają Tomaszowi Apostołowi łącznie 13 wierszy. Z innych ksiąg Pisma świętego, jedynie Dzieje Apostolskie wspominają o nim jeden raz. Tomasz, zwany także Didymos (tzn. bliźniak), należał do ścisłego grona Dwunastu Apostołów. Ewangelie wspominają go, kiedy jest gotów pójść z Jezusem na śmierć (J 11, 16); w Wieczerniku podczas Ostatniej Wieczerzy (J 14, 5); osiem dni po zmartwychwstaniu, kiedy ze sceptycyzmem wkłada rękę w bok Jezusa (J 20, 19-29); nad Jeziorem Genezaret, gdy jest świadkiem cudownego połowu ryb po zmartwychwstaniu Jezusa (J 21, 2).

06.07 (sobota) Wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, dziewicy

Jest patronką współpracy misyjnej w Polsce, zwana Matką Afryki, poświęciła się pracy misyjnej i walce z niewolnictwem. Była siostrą św. Urszuli Ledóchowskiej. W liturgiczne wspomnienie błogosławionej poznajcie jej 5 porad duchowych. 1. Życie krótkie, a wieczność długa. Nikt na tamten świat niczego wziąć nie może, ani bogacz, ani ubogi - ale odnaleźć możemy wszystko, a mianowicie jałmużny udzielane biednym w kraju i biednym w Afryce, a także i czas poświęcony przez pracę dla Boga i Jego świętej chwały. 2. Wiem z doświadczenia, że tylko modlitwa jest skutecznym środkiem do otrzymania tego, czego pragniemy. Jeżeli Pan Bóg nie przemówi do duszy, na nic wszelka propaganda czy to słowem, czy pismem. 3. Nie tylko my mamy prawo być synami Bożymi i korzystać z Jego darów: Eucharystii, opieki Matki Bożej, łaski sakramentalnej, zbawienia wiecznego. Bóg nie zna białego czy czarnego, tylko zna bliźniego. 4. Kto się boi krzyża, niechaj nie sądzi, że jest powołany do pracy dla zbawienia dusz nieśmiertelnych. Chrystus nie odkupił dusz w inny sposób jak na krzyżu. I my nie możemy z Nim inaczej pracować nad zdobyciem dusz, jak pod krzyżem. 5. Jedna jedyna bohaterska ofiara jest zazwyczaj początkiem największej świętości. Umrzeć na krzyżu, jeśli nie umiemy na nim żyć. Ten tylko jest szczęśliwy na ziemi, kto ma serce swe w Bogu, a Boga w sercu.